

Philipssite Leuven stapvoets de ruimte ontdekken

De stad ontvouwt zich vanaf de promenade langs het sportcomplex.

reeds uitgevoerd
nu in uitvoering
uitvoering gepland eind 2007
uitvoering gepland begin 2008

onderaan: ovaal sportcomplex met stadsboomgaard

bovenaan: park met speeltuin

midden (bruin): kinderkrabbe

rechts: vroegere Philipstoren, stedelijk plein en Ubicenter, daarachter groene zone

'Architectuur heeft niets met vormgeving te maken, maar vindt zijn reden van bestaan in de beleving van tijd en ruimte,' gooidde de Hasseltse architect De Gregorio op tafel bij het begin van ons gesprek. 'Op een plek aankomen is minder belangrijk dan de weg die je aflegde om op die plek te geraken.' Met deze visie in je achterhoofd moet je de Philipssite in Leuven gaan bekijken en nog beter gaan beleven. Die groene ruimte leunt bij de vest aan en is vlot bereikbaar met de wagen, maar ligt ook halfweg op de wandelroute van het stadscentrum naar de Parkabdij in Heverlee. Dat gegeven is fundamenteel. De site wil te voet ontdekt worden. Heel de opbouw van de ruimte is bedacht in functie van de voetganger of wandelaar. Terwijl die naar een afspraak gaat in één van de twee administratieve gebouwen, naar de sporthal loopt of gewoon op doortocht is, kan hij of zij even genieten van een 'romantisch landschap' met zijn bomen, doorzichten en grasperken.

Toegegeven, de gebouwen zoals het Ubicenter (dienstencentrum), de oude Philipstoren en de sporthal zijn markant aanwezig, maar spelen niet de hoofdrol. Die is weggelegd voor het stedelijk park op zich. Vandaar het grote belang van een leesbare structuur. Zonder een heldere, logische indeling is de beleving van de ruimte onmogelijk. Elke bezoeker moet zich een juist beeld van een plek kunnen vormen. Zo benadrukken rechte lanen en veel veranderingen het stedelijk karakter van een ruimte, terwijl de organische vormen en een grastapijt eerder het parkeffect in de romantische zin van het woord beogen. Hier is de kern van de site expliciet stedelijk (tussen oud Philipsgebouw, Ubicenter en zwembad/sporthal in), maar de uiteinden van de groene zone horen eerder thuis in de tuin of park sfeer. Het is niet toevallig, maar gewild. De opeenvolging van ruimtes, met hun verschillende ondergronden en hun wisselende achtergronden, die als scènes ervaren worden, maken de wandeling of de doortocht net boeiend. De Gregorio verwijst hier graag naar de middeleeuwse stad waar groene ruimten deel uitmaakten van het

JULI-AUGUSTUS-SEPTEMBER 2006 | stad & landschap

Speeltuin geïnspireerd op Mikado spel.

Stedelijk plein.

stadsweefsel. Boomgaarden waren toen een normaal verschijnsel binnen de stadsmuren. Met de inplanting van de stadsboomgaard tegen de vest zocht het ontwerp bureau aansluiting bij dit oude gebruik en legde het zo een link met de geschiedenis. Er werd ook bewust gekozen voor hoogstamfruitbomen uit het Hageland: kers, pruim, appel en peer. Komt daarbij dat de Leuvenaars het fruit vrij zullen mogen plukken.

Heel eigen aan de site is de afsluiting van het achterste deel met een beukenhaag. Daardoor krijgt het project een besloten karakter. Meteen wordt ook de waarde van het gebied op zich onderlijnd. De groene ruimte is geen grote voortuin voor de gebouwen, maar een circulatie- en verpozingsruimte met eigen functies.

CIRCULATIE EN VERBLIJF

Dwars door de stadsboomgaard loopt een fiets- en voetpad, dat het stadscentrum met de Parkabdij van Heverlee verbindt. Belangrijk zijn de pleintjes aan de inkom van de site. Zij functioneren als een soort poort of tussenruimte voor de bezoeker of wandelaar die het parkgebied binnenkomt. Aan het kerkhof gaat het om een ruimte voor fiets- en autoparkeerplaatsen. Tussen de Philipstoren, het Ubicenter en het sportcomplex ligt het stedelijk plein. Het werkt als knooppunt, maar ook als verpozingsruimte. Vooral het langwerpige

waterbassin tussen het oude industriegebouw en het kantoorgebouw benadrukt de verblijfskwaliteiten van de plek.

SPEL EN ONTSPANNING

Midden in de boomgaard wordt een brede dolomietweg getrokken. Deze plek is bedoeld voor zachte recreatie (petanque) en ontmoeting. Waarschijnlijk zullen jongeren daar niet zo veel gebruik van maken. Een aantal onder hen zal het skatepark aan de rand van de site, tegen de Geldenaaksebaan, opzoeken. Kinderen uit de wijk zullen eerder aangesproken worden door de speeltuin tussen de oude bomen, links van de imposante Kastanjedreef. Alle toestellen werden op maat gemaakt. Ideeën kwamen vaak van de kinderen zelf. Aan de basis van de vormgeving lag het traditionele mikadospel. De puntige palen met de typische banden in verschillende kleuren creëren een eenheid binnen deze speelruimte.

WERK, OPVANG EN SPORT

Naast de open ruimte, de actieve of passieve recreatiemogelijkheden, is de Philipssite ook de werkplek voor vele Leuvenaars en inwoners uit de ruime omgeving. Sportbegeleiders, medewerkers van het kinderdagverblijf of de administratieve diensten zullen buiten hun werkuren bij de belangrijkste gebruikers van de publieke ruimte horen.

ARCHITECTUUR EN BELEVING

Architecturaal zijn sporthal en kinderkrabbe in zekere zin mekaar's opponenten. Door zijn massieve, ovale verschijning is de sporthal prominent aanwezig in het landschap en vormt zo het middelpunt van de site. De architectuur van de krabbe beoogt net het tegendeel en streeft de integratie in en met het groen na. Planten zullen tot binnen het gebouw doortlopen, terwijl de groene gras- of plantenmat over het dak van de krabbe zal lopen.

Wie wil voelen wat ruimtelijke beleving is moet even langs de boogvormige gevel van het sportcomplex lopen. Vertrekkende van de inkom in de richting van de Geldenaakse Baan ontvouwt de stad zich beetje bij beetje voor zijn ogen. Een zelfde soort beleving zal de bezoeker ervaren op weg naar de Parkabdij. Vanuit het panoramisch terras komt de toren en het silhouet van de abdij in zicht. Hoe je de tocht beleeft is belangrijker dan het moment van de aankomst.

MEER INFO

Architectenbureau
De Gregorio & Partners
A. Hertzstraat 35
3500 Hasselt
tel 011 230 380
www.degregorio.be
info@degregorio.be